

STRETNUTIA S JEŽIŠOM

Úvod k homiliím

Kdo je vlastně Bůh? Nevíme a nikdy to přesně vědět nebudeme. Vždyť On „přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět.“ (1 Tim 6:16). A přece smíme mít naději, že nejsme ponecháni úplně napospas. Mezi Bohem a člověkem – mezi nebem a zemí, totiž prý existuje most. Tajemný most, který spojuje věkovitou a nedozírnou propast mezi světem Božím a tím naším, pozemským. Tímto mostem je živá bytost, osoba neobyčejné podstaty. Když se narodila, dali jí jméno Ježíš - (Bůh je záchrana), a někteří, kteří se s ní setkali, jí připojili odvážné přízvisko Kristus – Mesiáš (tedy ten, na němž Boží záchranu nese „ve svých rukou“). Ježíš Kristus - kdosi k nerozeznání stejný, ale též úplně jiný, než jsme my obyčejní lidé z masa a kostí. A tak věříme, že právě On je nejúplnější odpovědí na otázku „**Kdo jsi, Pane Bože?**“

Střetneme-li Ježíše, setkáváme se s člověkem a s Bohem, zcela jedinečně. Několik svědectví o setkání obyčejných lidí s Ježíšem nás proto bude provázet našimi bohoslužbami až do adventu.

Nikodém a otázka životní proměny (Žalm 30:1-13; Ján 3:1-21)

I. Nikodém a temná noc duše

Nikodém, zbožný a vážený člověk – člen židovské rady starších – přichází k Ježíši – postavě obestřené tajemstvím, rozporuplnou pověstí i velkým očekáváním. Nikodém přichází neviděn, pod rouškou noci. Odkládá masku zbožnosti a moci a přichází jako ten, který cítí nouzi. Jeho víra je už možná dávno zredukována na rytmus rituálů, pravidel, na soubor výroků a věroučných článků, z nichž jakoby zmizel veškerý obsah. Jakoby před ním skutečný, živý Bůh skryl svou tvář. A Nikodémova duše přežívá v plíživém šeru. Židovská i křesťanská tradice je prodchnuta úvahami o tomto zvláštním druhu náboženské „anti-zkušenosti“. *Skrytost Boží tváře*, anebo *Temná noc duše* jsou odhaleny jako tajemný úděl člověka žijícího na zemi, jako těžká zkušenost, která ovšem k životu patří.

- *Znáš i ty tuto zkušenost?*
- *Co může být její příčinou?*
- *Co s tebou taková zkušenost dělá?*

II. Temná noc jako příležitost k setkání s Kristem

Je to nečekané a vlastně dost nepříjemné, ale právě toto „temná noc“, je teprve opravdovým začátkem. U Nikodéma to vidíme zřetelně: Nikodémova zkušenost prázdnoty, jeho „noc duše“, jeho vyhlížení skrytého Boha, se mu stává jedinečnou a vzácnou příležitostí. Příležitostí pro skutečné, hluboké setkání s Kristem. Neboli - kdyby byl Nikodém v pohodě, k ničemu takovému nemůže dojít (srov. Žalm 30:7-8).

- *Jak se staviš ke zkušenosti Boží skrytosti?*
- *V čem, anebo jak se ti taková zkušenost stává příležitostí k setkání s Kristem?*

STRETNUTIA S JEŽIŠOM

III. Umělé osvětlení jako způsob, jak se noci vyhnout

Otevřít se opravdové zkušenosti prázdnoty, vnořit se do hlubiny Božího mlčení, nechat sebou otřást procitnutím do „noci duše“ není vůbec snadné. Znamená to nahlédnout upřímně do vlastního srdce, učit se mu lépe rozumět, abych blíž pochopil, že je vlastně prázdné, že je v něm jakási tma, a že ta tma je závažná a probouzí hlubokou zvláštní touhu. Vystavit se takové noci vážně není snadné. A proto chodíváme raději jinou cestou, která se noci snaží vyhnout. A my jsme už dávno našli způsob, jak se noci vyhýbat. Ten způsob můžeme nazvat „umělé osvětlení“ – ve tmě se bojíme, někdy třeba jen se nudíme, ztrácíme kontrolu a nadhled nad svým vlastním životem. A tak jsme šikovní a vynalézaví v tom, jak tmu v našem nitru alespoň dočasně „přesvítit“. Každý to zvládáme jinak, v závislosti na věku, tipu osobnosti, návycích a také příležitostech. Ale všichni vyvíjíme strategie, jak všelijak přesvítit noc našeho nitra.

- *Vyhýbáš se zkušenosti prázdnoty? Vyhýbáš se opravdovým otázkám?*
- *Jaké způsoby používáš k tomu, abys naplnil prázdnotu, či „tmu“ ve vlastní duši?*

IV. Cílem cesty není temná noc, ale světlo dne!

I když zahodíme baterky a lucerny vydáme se odhodlaně do noci, nemusí to ještě znamenat, že opravdu chceme najít světlo. Ježíš to Nikodémovi říká na rovinu: Lidé vlastně sami sebe odsuzují k temnotě noci, protože o žádné světlo ve skutečnosti nestojí... „protože jejich skutky byly zlé“.

A tak je před námi zásadní otázka. I když jsme si vědomi prázdnoty, opuštěnosti, Boží skrytosti. I v případě, že si statečně připouštíme vážné pochybnosti. I v případě, že jsme lidé, kteří jsou ochotni autenticky hledat a nejenom slepě podléhat duchu doby. Jedním slovem – i v případě, že jsme se spolu s Nikodémem vydali doprostřed oné noci...

- *Není nám v té tmě vlastně docela dobře?*
- *Je to opravdu tak, že chceme vejít do Světla? Chceme se opravdu setkat s Kristem?*
- *Chceme prožít radikální vnitřní i vnější proměnu - Chceme se „znovu narodit“?*
- *Jak konkrétně se můžeme touze po pravém Světle otevírat?*